

بررسی مقایسه‌ای سطح سرمی روی در زنان باردار مبتلا به پره اکلامپسی و سالم در بیمارستان معتضدی کرمانشاه سال ۸۴-۸۳

دکتر نگین رضاوند^۱، امیر کیانی^۲، دکتر منصور رضایی^۳

تاریخ دریافت 85/11/18 تاریخ پذیرش 86/08/02

چکیده

مقدمه: روی به‌عنوان یک عنصر اساسی که نقش مهمی در طول دوره اندام زایی و رشد جنین دارد شناخته شده است. محدوده سطح سرمی روی در بالغین از ۸۰ تا ۱۵۰ میکرو گرم در دسی لیتر است. میزان نیاز به روی در طول بارداری ۲۵٪ افزایش می‌یابد. سطح پایین سرمی روی در مادران باردار با افزایش عوارض مادری و جنینی همراه می‌باشد. با توجه به اهمیت این عنصر و نقش آن در طول دوران بارداری این تحقیق جهت بررسی سطح سرمی روی در مادران مبتلا به پره اکلامپسی طراحی گردیده است. **مواد و روش کار:** این مطالعه به‌صورت مورد - شاهدهی بر روی ۲۲۷ زن سالم و ۲۲۷ زن باردار مبتلا به پره اکلامپسی انجام شد. غلظت سرمی روی به شیوه جذب اتمی اندازه‌گیری گردید و سایر اطلاعات لازم از طریق تکمیل پرسشنامه جمع آوری شد. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون‌های آماری ANOVA و Pearson correlation, T-test, Chi-square test در سطح معنی داری ۵٪ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. **یافته‌ها:** میانگین سطح سرمی روی در مادران باردار مبتلا به پره اکلامپسی $55/76 \mu\text{g/ml}$ و در زنان سالم $65/99 \mu\text{g/ml}$ بود، فراوانی کمبود روی در گروه مورد (۸۰٪) در مقایسه با گروه شاهد (۶۰٪) اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P=0/000$). بین میزان درآمد، دفعات حاملگی، شاخص توده بدن و سطح سرمی روی ارتباط آماری معنی‌داری مشاهده نشد. **بحث:** نتایج این مطالعه نشان داد که سطح سرمی روی به‌طور معنی‌داری در زنان باردار مبتلا به پره اکلامپسی کمتر از گروه شاهد می‌باشد. با توجه به خطرهای عوارض فراوان کمبود روی در زنان باردار انجام تحقیقات مداخله‌ای در زمینه استفاده از مکمل روی در حاملگی توصیه می‌گردد. **کلید واژه‌ها:** سطح سرمی روی، بارداری، پره اکلامپسی

مجله پزشکی ارومیه، سال نوزدهم، شماره سوم، ص ۱۹۹-۲۰۳، پاییز ۱۳۸۷

آدرس مکاتبه: کرمانشاه، میدان فردوسی، بیمارستان معتضدی، دفتر آموزش، تلفن: ۰۹۱۸۳۳۱۱۲۸۲

E-mail: nrezavand @ Kums.ac.ir

مقدمه

تشکیل می‌دهند (۲،۵). غلظت‌های روی سرم و پلاسما در بالغین محدوده‌ای از $80-150 \mu\text{gr/dl}$ دارد (۲). میزان نیاز به روی در طول بارداری ۲۵٪ افزایش و غلظت پلاسمایی آن در این دوران کاهش می‌یابد (۴). میزان نیاز به روی در یک زن غیر باردار 12mg در روز و در یک خانم باردار 20mg در روز می‌باشد (۴).

روی به‌عنوان یک عنصر اساسی در تغذیه انسان، گیاه و حیوان شناخته شده است این عنصر جزئی از ۲۰۰ متالوآنزیم است که برای عملکرد سیستم ایمنی، اعصاب، گوارش، پوست و غدد ضروری است (۱-۳). عنصر روی نقش مهمی در طول دوره اندام زایی و رشد جنین دارد (۳،۴). بیشترین منابع تامین روی را گوشت قرمز، ماهی و صدف

^۱ استادیار زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناس ارشد سم شناسی، گروه فارماکولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

^۳ استادیار آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

به دلیل این که هیچ کدام از مادران، سابقه مصرف سیگار را ذکر نکردند پارامتر سیگار از مطالعه حذف شد. اطلاعات جمع آوری شده دسته بندی و با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون های آماری ANOVA و chi-square test و t-test مستقل و Pearson correlation در سطح معنی داری ۵٪ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

در هر دو گروه مورد مطالعه متوسط سن مادران $25/84 \pm 2/63$ سال میانگین تعداد فرزندان $2/28 \pm 1/48$ و میانگین BMI $25/89 \pm 2/87$ بود و میانگین سن حاملگی در گروه پراکلامپسی ۳۷ هفته و در گروه شاهد ۳۸ هفته بود. میانگین میزان درآمد ماهیانه در مادران مبتلا به پراکلامپسی ۱۴۲۰۰۰ تومان و در مادران سالم ۱۶۲۰۰۰ تومان بود. میانگین مصرف گوشت در هفته در مادران مبتلا به پراکلامپسی 40 gr و در مادران سالم 540 gr بود. در هر دو گروه مورد مطالعه ارتباط سطح سرمی روی با سن مادر بررسی شد و با توجه به $P\text{-value} = 0/05$ و ضریب همبستگی پیرسون $0/098$ ارتباطی بین سطح سرمی روی و سن مادران باردار مشاهده نشد. در هر دو گروه مورد مطالعه ارتباط سطح سرمی روی و پاریته بررسی شد. با توجه به ضریب همبستگی پیرسون $(-0/032)$ مشخص گردید ارتباط معنی داری بین پاریته و سطح سرمی روی وجود دارد، یعنی با افزایش تعداد پاریته سطح سرمی روی در هر دو گروه کاهش نشان داده است.

در هر دو گروه ارتباط بین میزان درآمد و سطح سرمی روی بررسی شد و با توجه به ضریب همبستگی پیرسون $0/009$ مشخص شد که در خانواده هایی که درآمد کمتری داشتند سطح سرمی روی پایین تر بوده است.

در هر دو گروه ارتباط BMI با سطح سرمی روی بررسی شد و مشخص گردید با ضریب همبستگی پیرسون $0/001$ کسانی که BMI بالاتری داشتند، سطح سرمی روی پایین تری داشتند.

در رابطه با ارتباط میزان مصرف گوشت و سطح سرمی روی با توجه به ضریب همبستگی $0/143$ ارتباط معنی داری بین سطح سرمی روی و میزان مصرف گوشت در هفته مشاهده نشد.

میانگین سطح سرمی روی در کل افراد مورد مطالعه $61/18 \mu\text{g}/\text{cc}$ بود که میانگین در گروه پراکلامپسی $55/76 \mu\text{g}/\text{cc}$ و در زنان سالم $65/99 \mu\text{g}/\text{cc}$ بود، در واقع ۸۰٪ مادران گروه مورد و بیش از ۶۰٪ مادران گروه شاهد دچار کمبود واضح روی بودند یعنی سطح سرمی روی کمتر از $75 \mu\text{g}/\text{cc}$ داشتند (نمودار شماره ۱).

در مقایسه دو گروه مورد و شاهد با توجه به $p\text{-value} < 0/0001$ و ضریب همبستگی پیرسون صفر ارتباط معنی داری بین سطح

سطوح پایین سرمی روی در مادران با پره اکلامپسی، اکلامپسی، ناهنجاری های مادرزادی، سقط، تاخیر رشد داخل رحمی، زایمان زودرس و دیررس، پارگی زودرس پرده ها، خونریزی واژینال، مرگ و میر حول و حوش زایمان، جفت سرراهی، وزن پایین زمان تولد و محیط دور سر کوچک نوزاد ارتباط دارد (۸-۶).

در دوران بارداری مقادیر سرمی روی بین $75-85 \mu\text{g}/\text{dl}$ به عنوان کمبود مرزی و مقادیر کمتر از $75 \mu\text{g}/\text{dl}$ به عنوان کمبود واضح روی در نظر گرفته شده است (۹).

مشکل اصلی که سر راه محققان وجود دارد، مولتی فاکتوریال بودن پره اکلامپسی است در تلاش برای پیشگیری از پره اکلامپسی، راهبردهای مختلفی بکار رفته است. معمولاً این راهبردها شامل تغییر در رژیم غذایی و تجویز داروهای برای تغییر مکانیسم های پاتوفیزیولوژیک احتمالی در پیدایش پره اکلامپسی است.

با توجه به اهمیت پراکلامپسی این تحقیق تحت عنوان بررسی مقایسه ای سطح سرمی روی در زنان باردار مبتلا به پره اکلامپسی و سالم در بیمارستان معتضدی انجام شد.

مواد و روش کار

این مطالعه به صورت مورد - شاهدهی بر روی ۲۲۷ زن باردار سالم به عنوان گروه شاهد و ۲۲۷ زن باردار مبتلا به پره اکلامپسی به عنوان گروه مورد در بیمارستان معتضدی طی سال های ۸۴-۸۳ انجام شد.

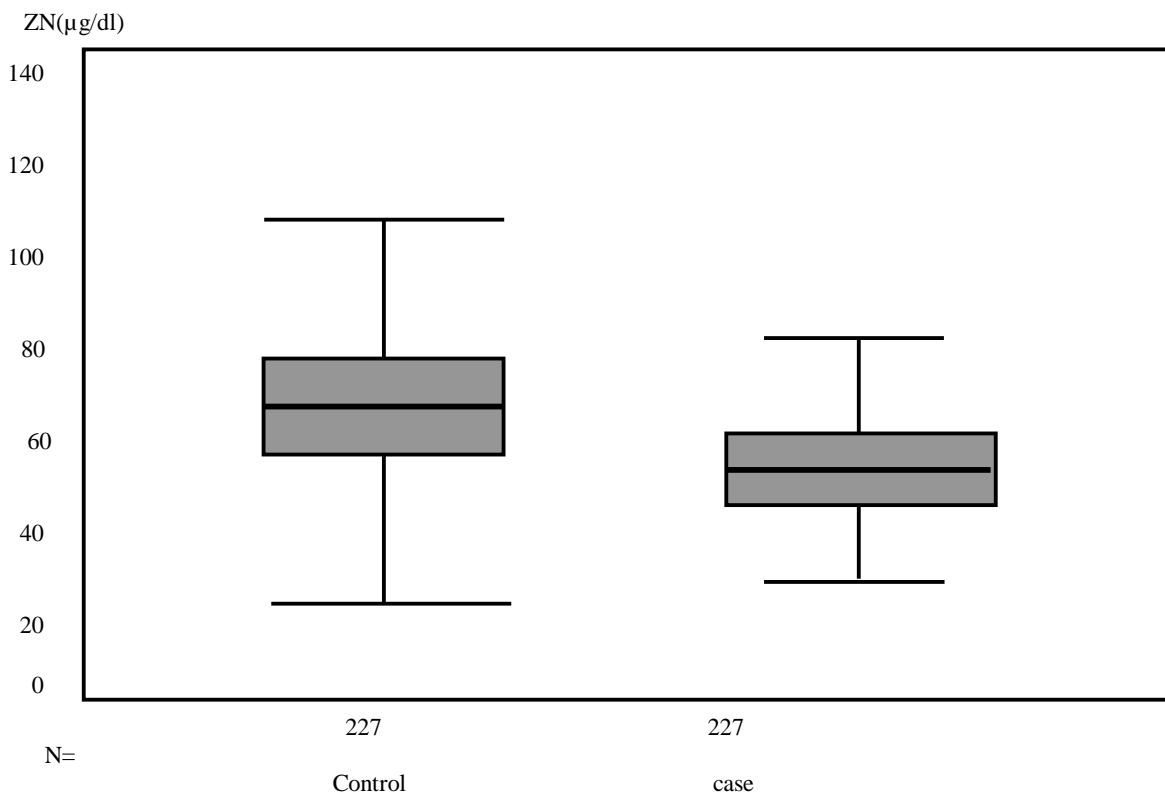
مادران مبتلا به دیابت و فشار خون مزمن، بیماری های سیستمیک، بیماری های عفونی، و حاملگی چند قلبویی در این مطالعه مورد بررسی قرار نگرفتند و دو گروه مورد مطالعه از نظر سن و پاریته و BMI با هم همسان شدند و تمام زنان مورد بررسی اعم از گروه شاهد و مورد در تریمستر سوم بارداری بودند.

از هر مادر ۵cc خون جهت اندازه گیری سطح سرمی روی گرفته شد و در لوله پلاستیکی حاوی ماده ضد انعقاد جمع آوری و سرم مربوطه جدا شد و سطح سرمی روی با استفاده از تکنیک انتخابی و حساس اسپکتروفتومتری جذبی اتمی تعیین شد. و دستگاه مورد استفاده، دستگاه اسپکتروفتومتری جذبی اتمی مدل Thermo Jarrel Ash Smith - Hieftige 22 بود.

و جهت هر مادر نیز یک پرسشنامه تکمیل شد که شامل موارد زیر بود ۱- سن مادر ۲- سن حاملگی به هفته ۳- پاریته ۴- تعداد افراد خانوار ۵- درآمد ماهیانه خانواده ۶- وزن بر حسب 7 kg قد بر حسب 8 cm BMI ۹- مصرف سیگار ۱۰- مصرف متوسط گوشت در هفته بر حسب 11 kg ۱۱- فشار خون ۱۲- پروتئینوری ۱۳- سطح سرمی روی

مشاهده شد.

سرمی روی و پراکلامپسی مشاهده شد که در افراد مبتلا به پراکلامپسی به‌طور معنی‌داری سطح سرمی روی پایین‌تری

نمودار (۱): میانگین سطح سرمی روی در زنان مبتلا به پراکلامپسی و سالم

در مطالعه Necip که مقایسه سطح سرمی روی بین خانم‌های حامله سالم و مبتلا به پراکلامپسی در سه ماهه سوم بارداری انجام شد مشخص شد سطح سرمی روی و سوپراکسید دسموتاز به‌طور چشمگیری در گروه پراکلامپسی پایین‌تر از گروه مادران سالم بوده است (۱۶).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۵ در فرانسه انجام گرفت، تاثیر روی بر Outcom حاملگی بررسی شد در این مطالعه مشخص شد که در جریان حاملگی نیاز به روی بیشتر است و سطح سرمی روی با بروز عوارض در حاملگی ارتباط معکوس دارد (۱۷).

تفاوت معنی‌داری در سطح سرمی روی بین زنان باردار سالم و مبتلا به پراکلامپسی دیده شده اکثر مطالعات نشان داده‌اند که در زنان باردار مبتلا به پراکلامپسی به‌طور معنی‌داری سطح سرمی روی پایین‌تر بوده که شاید به این علت باشد که زنانی مبتلا به پراکلامپسی می‌شوند که از تغذیه مناسبی برخوردار نیستند و از مواد غذایی حاوی روی کمتر استفاده می‌کنند. در مطالعه‌ای هم که Scoll انجام داده مشخص شده که سوء تغذیه و مصرف کم گوشت قرمز می‌تواند شیوع پراکلامپسی را افزایش دهد (۱۸).

بحث

طبق نتایج این مطالعه ۸۰٪ مادران مبتلا به پراکلامپسی و ۶۰٪ زنان باردار سالم دچار کمبود واضح روی بودند در افراد مبتلا به پراکلامپسی به‌طور معنی‌داری سطح سرمی روی پایین‌تر بود و ارتباط آماری معنی‌داری بین سطح سرمی روی و پراکلامپسی مشاهده شد. در مطالعه kaji حدس زده شده که ۸۲٪ زنان باردار در کل جهان، دریافت ناکافی روی نسبت به نیازشان در این دوران داشته باشند و شیوع این مسأله ممکن است در کشورهای در حال توسعه ۱۰۰٪ باشد (۱۰).

در مطالعاتی که توسط Swanson, Assalmy, Kapil انجام شده مشخص شد که کمبود روی در زنان باردار با بروز پراکلامپسی، اکلامپسی و فشار خون ناشی از بارداری ارتباط دارد (۱۱-۱۳). در مطالعاتی که توسط Pathak, Mahomed انجام شده مشخص گردید که استفاده از مکمل روی جهت کاهش بروز پراکلامپسی بی‌تاثیر بوده و در کاهش بروز فشار خون ناشی از حاملگی تاثیری نداشته (۱۴، ۱۵).

king, Tamura این نتیجه را تایید می‌کنند ولی مطالعه شهشهان و mahomed ذکر کرده‌اند در افرادی که میزان مصرف گوشت کمتر بوده سطح سرمی روی هم پایین‌تر بود (۹،۱۳،۱۴،۱۸،۱۹). در واقع در مطالعه ما میانگین میزان مصرف گوشت در گروه پراکلامپسی کمتر از گروه زنان باردار سالم بوده که شاید نشان دهنده ارتباط پراکلامپسی با نوع تغذیه افراد باشد و اثبات این نکته نیاز به مطالعات گسترده‌تری دارد.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج به‌دست آمده از این مطالعه و مقایسه با مطالعات قبلی، مخصوصاً مطالعات داخل کشور، به‌راحتی می‌توان پی برد که به‌صورت اندمیک، زنان ایرانی دچار کمبود روی هستند و با توجه به نقش روی در جلوگیری از عوارض حاملگی مخصوصاً پره‌اکلامپسی شاید دادن مکمل روی به مادران باردار مفید باشد. بعلاوه در این مطالعه دیده شد که سطح سرمی روی در گروه باردار مبتلا به پراکلامپسی به‌طور معنی‌داری کمتر از گروه زنان باردار سالم بود، و این موضوع تجویز مکمل روی به مادران باردار را ضروری‌تر جلوه می‌دهد در پایان انجام مطالعات وسیع‌تر در زمینه تجویز مکمل روی و بررسی نتایج بارداری در زنان مصرف کننده مکمل روی توصیه می‌شود.

شاید علت پایین بودن سطح سرمی روی در زنان باردار، مصرف کم ترکیبات روی، افزایش سطح استروژن در دوران بارداری و همچنین افزایش حجم پلاسما و مصرف قرص آهن در زمان بارداری باشد. در این مطالعه بین سطح سرمی روی و BMI ارتباط آماری معنی‌داری مشاهده شد به این صورت که در زنانی که BMI بالاتری داشتند سطح سرمی روی پایین‌تر بود.

مطالعه شهشهان که بر روی ۱۰۵ خانم باردار انجام شده نشان داده که سطح سرمی روی با BMI رابطه معکوس دارد و همچنین مطالعه Tamura و مطالعه‌ای که در سال ۱۳۸۳ در کرمانشاه انجام شده نشان داده‌اند که در زنانی که BMI بالاتری داشته‌اند سطح سرمی روی پایین‌تر بوده (۹،۱۸،۱۹).

در این مطالعه مشخص شده که با افزایش تعداد پارینه سطح سرمی روی کاهش یافته در مطالعاتی که شهشهان و Kapil انجام دادند نشان داده شده که تعداد دفعات بارداری با سطح سرمی روی رابطه معکوس دارد و در مطالعه‌ای که در کرمانشاه انجام شده بین تعداد دفعات بارداری و سطح سرمی روی ارتباط آماری معنی‌داری مشخص نشده است (۹،۱۱،۱۹،۲۰).

در این مطالعه بین میزان مصرف گوشت و سطح سرمی روی ارتباط آماری معنی‌داری مشاهده نشد که مطالعه کرمانشاه

References:

1. King J. Determinate of maternal zinc status during pregnancy. *Am Clin Nutr* 2000; 71(5): 1334-43
2. Padalkar R. Serum nitricoxide and trace elements in pregnancy. *J Obstet Gynecol India* 2002; 52(2): 61-3.
3. Osendrap S, Vanrai J. Placebo-controlled trial of the effect of zinc supplementation during pregnancy on pregnancy outcome in Babyladeshi urbanpoor. *Am J Clin Nutr* 2001; 71(1): 114-9.
4. Janet C. Determinants of maternal zinc status during pregnancy. *Am J Clin Nutr* 2000; 71: 1334-43.
5. Cunningham G, Leveno K, Bloom S. Physiology of pregnancy. In: Cunningham G, Leveno K, Steven L, Editors. *Williams Obstetrics* 22th Ed. New York: McGrow Hill; 2005. P. 234-6.
6. Fung EB, Ritchie LD, Woodhouse LR, Roehl R, King JC. Zinc absorbtion in women during pregnancy and lactation: a longitudinal study. *Am J Clin Nutr* 1997; 66: 1, 80-8.
7. Seshadri S. Prevalence of micronutrient deficiency porticularly of iron, zinc and folic Acid in pregnant women in sath East Asia. *Br J Nutr* 2001; 85 (2):587-92.
8. Ruiz N, Meertens L, Pena E, Sanchez A, Solano L. Behavior of serum zinc levels during pregnancy. *Arc Latinam Nutr* 2005; 55(3): 235-44.
9. شهشهان ز، حیدرزاده آ، حبیب زاده ع ر: بررسی غلظت روی سرم در زنان باردار شهرستان اصفهان و عوامل مؤثر در آن. دومین کنگره ملی بهداشت عمومی طب پیشگیری، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمانشاه. آبان ماه، سال ۱۳۸۰، صفحات ۸-۱۵.

10. Magn J , Sammut M , Savon A , Ventura C. Lead and other metals in gestational hypertension. *Int J Gynaecol Obstet* 2003; 83(1): 29-36.
  11. Kapil U, Pathak P, Singh P, Singh C. Zinc and magnesium nutriture amongst pregnant mothers of urban slum communities in Delhi: a pilot study. *Indian Pediatr* 2002; 39(4): 395-8.
  12. Kilholma P, Paul R, Pakannen P, Gronroos M. Copper and zinc in pre-eclampsia. *Acta Obstet Gynecol Scand* 1984; 63(7): 629-31.
  13. Swanson C, King J. Zinc and pregnancy outcomes. *Am J Clin Nutr* 1987; 46(5): 763-71.
  14. Mahomed K, Williams M, Woelk G, Madzamiri S, King I , Bankson D. Leukocyte selenium , zinc and copper concentrations in preeclamptic and normotensive pregnant women. *Biol Trace Elem Res* 2000; 75: 107 -18.
  15. Pathak P, Kapil U. Role of trace elements zinc, Cupper and magnesium during pregnancy and its outcome. *Indian J Pediatr* 2004; 7(11) : 1003 -50
  16. Necip I, Nevin I, Mehmet S. The changes of trace elements, malondialdehyde levels and super oxide dismutase activities in pregnancy with or without preeclampsia. *Clin Biochem* 2002; 35: 397.
  17. Favier M, Hininger F. Zinc and pregnancy. *Iny Gynecol Fertil* 2005; 33(4): 253-8.
  18. Scoll T. Low zinc intake during pregnancy; its association with preterm and very preterm delivery. *Am Epidemol* 1993; 137(10): 1115-24.
  19. Tsunenobu T. Relationship between pre-pregnancy BMI and plasma zinc concentrations in early pregnancy. *BJN* 2004; 91: 773 -7.
۲۰. رضاوند ن، رضایی م، کیانی ا: سطح سرمی روی و برخی از عوامل مرتبط با آن در خانم‌های باردار تحت پوشش عرصه جامعه نگر کرمانشاه. ۱۳۸۳، فصلنامه علمی پژوهشی بهبود، ۱۳۸۴، سال نهم، شماره ۴، صفحات ۲۲-۱۵.